

STORTINGET

Innst. 365 S

(2017–2018)

Innstilling til Stortinget
fra finanskomiteen

Dokument 8:190 S (2017–2018)

Innstilling fra finanskomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantane Ingrid Heggø, Sigbjørn Gjelsvik, Kari Elisabeth Kaski og Kjell Ingolf Ropstad om provenynøytral omlegging av finansskatten der forhøgd arbeidsgivaravgift vert fjerna

Til Stortinget

Bakgrunn

I dokumentet ble følgende forslag fremmet 5. april 2018.

«Stortinget ber regjeringa komme attende til Stortinget på eigna måte, seinast i samband med statsbudsjettet for 2019, med framlegg om ei provenynøytral omlegging av finansskatten og der forhøgd arbeidsgivaravgift vert fjerna.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse og begrunnelse for forslaget.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fredric Holen Bjørdal, Svein Roald Hansen, Ingrid Heggø, Åsunn Lyngedal og Rigmor Aasrud, fra Høyre, Elin Rodum Agdestein, lederen Henrik Asheim, Mudassar Kapur, Vetle Wang Soleim og Aleksander Stokkebø, fra Fremskrittspartiet, Sivert Bjørnstad, Jan Steinar Engeli Johansen og Helge André Njåstad, fra

Senterpartiet, Sigbjørn Gjelsvik og Trygve Slagsvold Vedum, fra Sosialistisk Venstreparti, Kari Elisabeth Kaski, fra Venstre, Abid Q. Raja, fra Kristelig Folkeparti, Kjell Ingolf Ropstad, fra Miljøpartiet De Grønne, Per Espen Stoknes, og fra Rødt, Bjørnar Moxnes, viser til at finansministeren har uttalt seg om forslaget i brev av 9. mai 2018 til finanskomiteen. Brevet følger som vedlegg til denne innstillingen.

Komiteen viser til det tidligere arbeidet som er gjort under både regjeringen Stoltenberg II og regjeringen Solberg når det gjelder skattlegging av finansielle tjenester. Målet har hele tiden vært å finne en god modell med utgangspunkt i at det skal innføres en avgift som skal være et alternativ til det unntaket finansielle tjenester har fra merverdiavgift, herunder at den nye avgiften skal ha mest mulig av merverdiavgiftens nøytrale egenskaper, og at innenlandske og utenlandske tilbydere skal være mest mulig likt stilt i avgiftssystemet.

Komiteen viser til at regjeringen Stoltenberg II i sitt forslag til statsbudsjett for 2013 omtalte det pågående arbeidet med å innføre en aktivitetsskatt for finanssektoren, jf. Prop. 1 LS (2012–2013). I Prop. 1 LS (2013–2014) presentertes en skisse til en todelt modell hvor man kunne innføre en generell merverdiavgift på gebyrbelagte finansielle tjenester og innføre en avgift på margininntekter i finanssektoren. Det ble slått fast i proposisjonen at en slik helhetlig avgiftslegging av merverdien i finanssektoren ville representere en nyskapning i internasjonal sammenheng og ville reise en rekke kompliserte problemstillinger. Videre skrev regjeringen Stoltenberg II at det ville være et betydelig regelteknisk arbeid som måtte gjøres før et konkret forslag kunne presenteres for Stortinget.

Komiteen viser til at både Finanskriseutvalget (NOU 2011:1) og Skatteutvalget (NOU 2014:13) har pekt på de uheldige økonomiske virkningene av merverdiavgiftsunntaket i finansiell sektor. Sistnevnte utvalg har i et eget kapittel diskutert innføring av merverdi på finansielle tjenester. Utvalget mente at merverdiavgiftsgrunnlaget burde utvides til å omfatte finansielle tjenester som ytes mot konkrete vederlag i form av gebyrer, provisjon mv., for eksempel skadeforsikring. Videre mente utvalget at en burde beskatte margininntektene i finanssektoren, og at en aktivitetsskatt burde være en egnet modell å jobbe videre med. Dette pekte også Finanskriseutvalget på i sin utredning. Skatteutvalget konkluderte med at Finansdepartementet burde jobbe videre med å løse disse problemene, noe regjeringen Solberg sluttet seg til, jf. Meld. St. 4 (2015–2016) Bedre skatt. Komiteen viser til at regjeringen i denne meldingen tok sikte på å fremme forslag i tråd med dette tidligst i budsjettet for 2017. Flertallet i finanskomiteen sluttet seg til en innføring av en slik finansskatt fra 2017, jf. Innst. 273 S (2015–2016).

Komiteen viser til at Stortinget innførte en enklere form for skattlegging på finansielle tjenester i budsjettet for 2017, jf. Prop. 1 LS (2016–2017) og Innst. 3 S og 4 L (2016–2017). Som forslaget også tar opp, ble det innført 5 pst. høyere skatt på lønn, og selskapsskatten ble beholdt uendret på 25 pst. for finanssektoren, selv om den generelle satsen ble satt ned. På denne måten ble lønn og overskudd beskattet noe tyngre for å dekke inn deler av provenytapet. Finanskomiteens flertall sluttet seg til dette forslaget. Samtidig viser komiteen til at en samlet komité ønsket en ny vurdering av innretningen på finansskatten i lys av Hjelmengutvalgets arbeid opp i mot EØS-rettslige problemstillinger, og videre med tanke på den relative fordelingen mellom lønn og overskudd i fastsettelsen av finansskatten.

Komiteen viser til brev fra finansministeren av 9. mai 2018 med hennes uttalelse til representantforslaget.

Komiteen merker seg at regjeringen er i gang med å vurdere forbedringene i finansskatten, og at en slik vurdering er en del av Jeløya-erklæringen. Herunder viser komiteen til vurderingen regjeringen nå foretar rundt å øke andelen finansskatt på selskapenes overskudd og redusere andelen skatt på lønn, slik Stortinget har uttalt.

Komiteen viser til at statsråden mener at dagens finansskatt har svakheter, men at hun er trygg på at den norske finansnæringen vil fortsette å kunne betale dagens finansskatt og samtidig levere gode tjenester. Statsråden viser til at finansskatt på lønn er innført både i Danmark og Island med en høyere sats enn den norske.

Komiteen viser til at statsråden mener det er for tidlig å konkludere med noen av løsningene på dette tidspunkt. Finansministeren skriver i sin uttalelse at det

å legge beskatning på overskudd vil forsterke enkelte av de svakhetene dagens finansskatt allerede har. En slik endring vil gjøre det mindre lønnsomt å investere i finansnæringen og kan føre til økt flytting av overskudd.

Komiteen viser til at statsråden advarer mot å innføre en finansskatt på overskudd som en forskuddsvis terminskatt. Dette vil kreve nye elektroniske løsnings- og vil være svært krevende å utvikle for implementering fra og med inntektsåret 2019.

Forslaget om å fjerne hele lønnsdelen av finansskatten mener statsråden det er for tidlig å konkludere på, og viser til at det ikke er mulig å få dette godt nok utredet til å legge frem forslag til endringer i budsjettet for 2019.

Komiteen viser til at det er bred enighet om at dagens finansskatt har svakheter.

Komiteen viser til at finansnæringen har hatt nedbemanning over flere år i takt med ny teknologiinnføring, innføring av mer selvbetjening og bruk av kort. Finansforbundets tall viser at sparebankene har økt nedbemanningen kraftig fra 1,4 pst. i 2016 til 4,0 pst. i 2017. Forretningsbankene ligger høyre i nedbemanning, men har en utflating fra ned 5,9 pst. i 2016 til ned 4,8 pst. i 2017.

Komiteen viser til at bakgrunnen for finansskattens innføring var skatteforliket av 2016. Det var et bredt flertall som da stod bak en skatt på finansielle tjenester, med frist for innføring fra 2017. Siden det for 2017 ikke lot seg gjennomføre å lage en modell bygd på merverdiavgift, ble det innført en forenklet finansskatt som i dag gjelder.

Komiteen ønsker å få en sluttvurdering av hvorvidt modellen bygd på merverdiavgift som skissert i statsbudsjettet for 2014, lar seg gjennomføre eller ikke, herunder de EØS-rettslige vurderingene i lys av Hjelmengutvalgets arbeid, som regjeringen selv nevner i sitt svarbrev. Komiteen viser til at Stortinget har bedt om en slik vurdering i Innst. 3 S (2016–2017).

Komiteen viser videre til at flere høringsinstanser har pekt på forslaget om økt selskapsskatt betalt gjennom terminvise innbetalinger. Også dette forslaget ønsker komiteen å få ytterligere vurdert av regjeringen.

Komiteen mener det er viktig at man prioriterer opp arbeidet med å vurdere bedre løsninger og innretninger for en fremtidig finansskatt. Under budsjettforhandlingene for 2017 valgte man en enkel modell. Det skyldes at det ikke var mulig å få på plass en løsning som ivaretar flere av merverdiavgiftens nøytralitetssegenskaper allerede i 2017.

Det har også blitt understreket av finanskomiteen i tidligere merknader at man ønsker spesielt å se på forholdet mellom selskapsskatt og lønnskattetelementet. Komiteen mener dette nå haster, og vil tydelig be regjeringen følge opp dette arbeidet raskt.

Komiteen fremmer derfor følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringa vurdere om utvida grunnlag for meirverdiavgift på finansielle tenester og avgift på margininntekter er ein modell som det framleis bør jobbast med å innføre eller ikkje. Vidare ber Stortinget regjeringa om å gi ei vurdering av forslaget om forhøgd selskapsskatt som vert betalt inn i terminar. Stortinget ber regjeringa komme attende til Stortinget med omtale av dette på eigna måte, seinast i statsbudsjettet for 2019.»

«Stortinget ber regjeringa komme attende til Stortinget på eigna måte, seinast i samband med statsbudsjettet for 2020, med framlegg om ei provenynøytral omlegging av finansskatten og der forhøgd arbeidsgivaravgift vert fjerna.»

Fleirtalet i komiteen, alle unnateke medlemene frå Høgre, Framstegspartiet og Venstre, viser til at det er brei semje om at dagens finansskatt har svakheiter. Det hastar med å få ei avgjerd på å endre innretning på finansskatten, der det ekstra påslaget i arbeidsgivaravgifta utgår, slik at finansskatten ikkje vert knytta opp imot antal tilsette og slik sett går direkte ut over norske arbeidsplassar.

Fleirtalet viser til svarbrevet frå finansministeren der det framgår at det ikkje er mogeleg å greie godt nok ut ei fjerning av heile lønsdelen innan framlegging av statsbudsjettet for 2019. Fleirtalet meiner det er viktig at saka er tilstrekkelig gjort greie for og støttar at delar av utgreiinga kjem i 2019 og resten i 2020.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Fremskrittspartiet og Venstre mener det er viktig at skatteregimet for finansnæringen er forutsigbar og langsiktig. Derfor vil disse medlemmer understreke sitt syn om at en modell med annen innretning for skattlegging av finansielle tjenester må være bedre enn dagens modell og være robust over tid. Disse medlemmer imøteser resultatet av regjeringens vurdering av finansskatten, i tråd med regjeringserklæringen.

Komiteens medlem fra Miljøpartiet De Grønne vil understreke at det er særdeles uheldig å il-

egge en ekstra skatt på arbeidskraft i finansnæringen. Dette er en næring som allerede merker presset fra automatisering og presset vil ikke avta. Dette medlem viser til at Finans Norge har anslått at 25 000 arbeidsplasser kan forsvinne før 2025. Det er halvparten av dagens arbeidsplasser i næringen. Å øke kostnadene på arbeidskraft vil bidra til å akselerere denne prosessen. Dette medlem viser til at Miljøpartiet De Grønne derfor foreslo å reversere regjeringens forslag om økt avgift på sysselsatte i banknæringen i forbindelse med budsjettbehandlingen for statsbudsjettet 2017. For å dekke inn provenytapet foreslo Miljøpartiet De Grønne i stedet å øke skattesatsen på overskudd i finansiell sektor fra 25 pst. til 28,5 pst.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av en samlet komité.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

I

Stortinget ber regjeringa vurdere om utvida grunnlag for meirverdiavgift på finansielle tenester og avgift på margininntekter er ein modell som det framleis bør jobbast med å innføre eller ikkje. Vidare ber Stortinget regjeringa om å gi ei vurdering av forslaget om forhøgd selskapsskatt som vert betalt inn i terminar. Stortinget ber regjeringa komme attende til Stortinget med omtale av dette på eigna måte, seinast i statsbudsjettet for 2019.

II

Stortinget ber regjeringa komme attende til Stortinget på eigna måte, seinast i samband med statsbudsjettet for 2020, med framlegg om ei provenynøytral omlegging av finansskatten og der forhøgd arbeidsgivaravgift vert fjerna.

Oslo, i finanskomiteen, den 31. mai 2018

Henrik Asheim

leder

Vetle Wang Soleim

ordfører

VEDLEGG**Brev fra Finansdepartementet v/statsråd Siv Jensen til finanskomiteen, datert 9. mai 2018****Dokument 8:190 S (2017–2018) Representantforslag om provenynøytral omlegging av finansskatten der forhøgd arbeidsgivaravgift vert fjerna**

Jeg viser til brev 20. april 2018 fra finanskomiteen der komiteen oversender representantforslag 190 S (2017–2018) til finansministeren for uttalelse.

Representantforslag fra stortingsrepresentantene Heggø, Gjelsvik, Kaski og Ropstad innebærer følgende:

«Stortinget ber regjeringa komme attende til Stortinget på eigna måte, seinast i samband med statsbudsjettet for 2019, med framlegg om ei provenynøytral omlegging av finansskatten og der forhøgd arbeidsgivaravgift vert fjerna.»

Svar:

Finansskatten ble innført som følge av Stortingets vedtak om skattereform fra 2016 ved behandling av Meld. St. 4 (2015–2016) Bedre skatt – En skattereform for omstilling og vekst (Skattemeldingen), som hadde bred tilslutning. Her bestemte Stortinget at det skulle innføres en finansskatt fra 2017. Finansskatten skulle være en skatt på merverdien i finansiell tjenesteyting og ses i lys av at næringen er unntatt merverdiavgift.

Merverdien i produksjonen skapes både av arbeidskraft og kapital, og den består av lønnskostnadene i virksomhetene og deler av selskapenes overskudd. Derfor er finansskatten lagt delvis på grunnlaget for arbeidsgiveravgift og delvis på selskapenes overskudd. Satsen på lønnsgrunnlaget er 5 pst. Finansskatten på overskudd består av at skattesatsen på alminnelig inntekt er 25 pst., som er noe høyere enn den ordinære satsen. På denne måten beskattes merverdien i næringen.

Svakheter ved dagens finansskatt

Dagens finansskatt bidrar til å redusere noen av de uheldige virkningene av at finansiell tjenesteyting er unntatt fra merverdiavgift, men det er flere svakheter ved finansskatten sammenlignet med merverdiavgiften. For det første blir finansielle tjenester som leveres til merverdiavgiftspliktig næringsvirksomhet, overbeskattet, både som følge av selve finansskatten blir overveltet og som følge av at finanssektoren ikke har fradragsrett for inngående merverdiavgift på vare- og tjenesteleveranser. For det andre ivaretar ikke finansskatten destinasjonsprinsippet, dvs. at import beskattes, mens eksport unntas slik som i merverdiavgiften. Finansskatten omfatter ikke import av finansielle tjenester, og eksport er ikke fritatt fra finansskatt og merverdiavgift på vare- og tjenesteinnsatsen.

Merverdiavgiften virker som en kontantstrømskatt der bedriftene får umiddelbare fradrag for sine investeringer. Det betyr det kun er renprofitten som blir beskattet, mens dagens finansskatt legges på hele overskuddet. En ytterligere svakhet er at finansskatten bare i begrenset grad motvirker insentivene til egenproduksjon av ulike støttetjenester i finansielle virksomheter. Dette insentivet oppstår fordi virksomhetene betaler merverdiavgift som ikke refunderes for kjøp av eksterne tjenester. Dagens lønnskatt på 5 pst. motvirker til en viss grad insentivene til egenproduksjon.

Endring av finansskatten til en ren overskuddsskatt

I representantforslaget viser forslagsstillerne til to forskjellige løsninger for en ny finansskatt. Først vises det til en løsning der finansskatt på lønn avvikles og finansskatt på overskudd økes. Det vises til forslag fra Finans Norge og Finansforbundet om at økningen i overskuddsskatten skal betales som en forskuddsvis terminskatt. Min forståelse er at formålet med forskuddsbetalingen er å unngå et ettårig bokført provenytab som oppstår dersom en «veksler» om finansskatten fra lønn til overskudd. Det midlertidige provenytabet skyldes at finansskatt på lønn hovedsakelig betales gjennom inntektsåret, mens finansskatt på overskudd betales etter skuddsvis, dvs. året etter inntektsåret.

Finanskomiteen har tidligere i Innst. 3 S (2016–2017) kapittel 6, gitt uttrykk for at den ønsker økt finansskatt på overskudd kombinert med redusert finansskatt på lønn. Komiteen signaliserer her at den ønsker en ny vurdering av finansskatten i lys av Hjelmeng-gruppens rapport, som har relevans for EØS-rettslige sider ved finansskatten. Komiteen gir videre uttrykk for at en eventuell omlegging av finansskatten mot overskudd må overveies i lys av regelverket mot kunstig overskuddsflytting og svakheter i regelverket som gjør at skattemessig overskudd i finansnæringen fastsettes på en lite presis måte. I regjeringserklæringen har regjeringen slått fast at den vil gjøre en ny vurdering av finansskatten slik Finanskomiteen har uttrykt ønske om.

De EØS-rettslige sidene av skattefritaket for offentlige institusjoner *generelt* har blitt vurdert av Hjelmeng-gruppen, som avga sin rapport 23. januar 2018. Rapporten har ikke vurdert finansiell aktivitet særskilt, men rapportens vurderinger vil gjelde også for offentlige finansinstitusjoner som driver økonomisk aktivitet. Rapporten har vært på høring frem til 2. mai. Det vil nå følge en dialog med ESA før man kan trekke konklusjoner om hvilke tiltak som eventuelt må gjennomføres for å oppfylle Norges forpliktelser.

En eventuell endring av innretningen av finansskatten bør ta hensyn til de avklaringene som vil komme i forbindelse med oppfølgingen av saken med ESA etter Hjelmeng-rapporten. Før de EØS-rettslige sidene ved en forhøyet finansskatt på overskudd er nærmere avklart, vil jeg ikke anbefale at en slik skatt vedtas i Stortinget. Det vil være uheldig også for finansnæringen dersom det vedtas endringer i eksisterende finansskatt uten nødvendige utredninger i forkant, med den mulige konsekvens at ordningen må vurderes og endres igjen. De nødvendige avklaringene vil trolig ikke kunne komme på plass tidnok til at regjeringen kan legge frem forslag til endringer til statsbudsjett for 2019.

Jeg vil også påpeke at det å legge hele finansskatten, eller større deler av den, på overskudd, ikke vil bidra til å redusere svakhetene ved dagens finansskatt som nevnt ovenfor. Snarere vil enkelte av svakhetene ved finansskatten forsterkes dersom skatten legges om til en ren overskuddsskatt. En høyere overskuddsskatt vil gjøre det mindre lønnsomt å investere i finansnæringen. I tillegg kan det medføre økt overskuddsflytting i de finansinstitusjonene som har lovlig mulighet for det. Avvikling av finansskatt på lønn vil føre til at insentivet til egenproduksjon blir sterkere.

Jeg vil også advare imot å innføre økt finansskatt på overskudd som en forskuddsvis terminskatt. Det vil nødvendiggjøre nye elektroniske løsninger for skattebetalingen, noe som vil være svært krevende å utvikle i tide for inntektsåret 2019. Skatteetaten arbeider for tiden med modernisering av IT-løsningene for hele beskatningsprosessen og vil etablere helt nye løsninger for virksomhetene fra og med inntektsåret 2021. En eventuell løsning med forskuddsvis terminskatt fra inntektsåret 2019 vil gi økt risiko for gjennomføringen av dette viktige arbeidet. Det vil være uheldig å sette inn betydelige ressurser på å utvikle og innføre en særordning for forskuddsbasert terminskatt innenfor finansiell sektor, som en varig løsning, bare med formål å innhente bokført proveny i ett enkelt år. En bør i så fall vurdere alternative, midlertidige løsninger for å ivareta det påløpte provenyet i året etter en eventuell avvikling av lønnskattetelementet.

Utvidelse av merverdiavgiftsgrunnlaget og avgift på margininntekter

En annen løsning forslagsstillerne viser til, er skissen til merverdiavgift på finansielle tjenester og avgift på margininntekter, som ble presentert i Prop. 1 LS (2013-2014) fra regjeringen Stoltenberg II. Skissen innebærer å utvide merverdiavgiftsgrunnlaget til å omfatte skadeforsikring og gebyrer i finansnæringen, samt en ny avgift på margininntekter som vil virke på samme måte som en merverdiavgift. Regjeringen la opp til en slik tilnærming til beskatning av merverdien i finansnæringen i Meld. St. 4 (2015–2016) (Skattemeldingen). Det lot seg

imidlertid ikke gjøre å få på plass en godt nok utredet modell innen 2017, som var fristen som ble satt for innføring av finansskatt i Stortingets enighet om skattereform.

Utvidelse av merverdiavgiftsgrunnlaget der det er mulig, kombinert med en avgift på margininntekter som har nøytralitetsegenskapene til merverdiavgiften, ville gi en mer nøytral og effektiv beskatning av finansnæringen. Det vil være et betydelig arbeid å utrede hvordan skatten eventuelt kan gjennomføres i praksis.

I EU er merverdiavgiften harmonisert gjennom Rådskdirektiv 2006/112/EF (merverdiavgiftsdirektivet). Direktivet pålegger medlemslandene i EU å unnta finansielle tjenester, herunder skadeforsikring. Norge er ikke bundet av EU-regelverket, men praksisen ved EU-domstolen er relevant ved tolkningen av norsk rett fordi det er forutsatt i forarbeidene at dette skal avgrenses på samme måte som våre største handelspartnere i EU. Enkelte land, som Frankrike, Danmark og Island har som et alternativ til merverdiavgift, innført ekstra beskatning av lønn eller overskudd i finansielle foretak. I tillegg har flere land i Europa innført særavgifter på forsikringstjenester.

En modell med avgift på margininntekter vil være en internasjonal nyvinning og kreve grundig utredningsarbeid. Det vil ikke være mulig å fremme et forslag til en slik modell for finansskatt i forbindelse med statsbudsjettet for 2019. Utvidelse av merverdiavgiftsgrunnlaget til å omfatte skadeforsikring kan være teknisk mulig, men vil kreve nærmere utredning og kan ikke gjennomføres fra 2019.

En solid og lønnsom finansnæring

Forslagsstillerne mener at dagens innretning av finansskatten kan true det strukturelle mangfoldet av banker. Jeg er enig i at finansskatten i dag har enkelte svakheter, men jeg er trygg på at den norske finansnæringen vil klare å betale finansskatt og fortsatt levere gode tjenester til norske forbrukere og til næringslivet.

Regnskapstallene for 2017, som er det første året med finansskatt, viser at norsk finansnæring er solid. For eksempel viser tall fra SSB at banker, finansieringselskaper og kredittforetak i fjor økte sine samlede resultater etter skatt med 6 mrd. kroner, til om lag 55 milliarder kroner. Flere sparebanker er blant de som har meldt om god lønnsomhet i 2017. Tall fra Bankenes Sikringsfond viser at norske sparebanker oppnådde et samlet resultat etter skatt på om lag 15 mrd. kroner i 2017, om lag det samme som i 2016. Vi har også sett gode resultater i forsikringsbransjen. Teknisk beregningsutvalg (NOU 2018:8) har også vist at lønnsveksten i næringen var god i 2017. Det er for tidlig å fastslå hvordan finansskatten har påvirket næringen, men tallene for 2017 indikerer at de negative virkningene av skatten ikke bør overdrives.

Nivået på finansskatten er moderat sett i lys av verdien av næringens unntak fra merverdiavgift. Jeg vil også påpeke at en finansskatt som også legges på lønn, ikke er et særnorsk tiltak. Både Danmark og Island har i dag en slik beskatning av finansnæringen, og på et høyere nivå enn i den norske finansskatten.

Min vurdering av forslaget

Departementet vurderer forbedringer i finansskatten, slik at den både skaffer staten inntekter og motvirker de uheldige vridningene i produksjon og forbruk som skyldes at finansielle tjenester er unntatt fra merverdiavgift. Som skrevet i regjeringserklæringen, og som finanskomiteen har bedt om, vil vi vurdere om vi skal ta ytterligere steg i retning av å øke andelen finansskatt på selskapenes overskudd og redusere andelen av skatten som legges på lønninger. Dette arbeidet må identifisere og avveie de fordeler og ulemper som oppstår ved en eventuell omlegging i retning av redusert finansskatt på lønnsgrunnlaget. Særlige utfordringer som kan oppstå ved en finansskatt kun på overskudd, er mindre kapitaltilgang til finansnæringen og økt risiko for overskuddsflytting.

Jeg mener at det er for tidlig å konkludere med om det vil være hensiktsmessig samlet sett å avvikle lønnskatteelementet i finansskatten. Det vil heller ikke være mulig å ha dette godt nok utredet til å legge frem forslag til endringer i 2019-budsjettet. Derfor vil jeg advare mot forslaget slik det er formulert av forslagsstillerne. Jeg er imidlertid enig i at det må arbeides videre med sikte på å forbedre dagens modell for finansskatt, og dette er departementet i gang med. Regjeringen bør kunne gi Stortinget en orientering om fremdriften i arbeidet i forbindelse med statsbudsjettet for 2019. Formålet med endringer i finansskatten bør være å forbedre dagens modell, og få til en beskatning som i større grad har egenskapene til en nøytral merverdiavgift. Et vedtak i Stortinget bør ikke legge føringer om at finansskatt på lønn skal avvikles. Dette bør inngå i en helhetlig og grundig vurdering av hvordan finansskatten bør innrettes.

